

	Program
D Í L N A	
Místo: Filozofická fakulta OU	
Veřejnosti je otevřeno zahájení.	
středa 26.6.	
16h30: registrace účastníků	
před místností E304	
17h30: zahájení	
místnost E304	
čtvrtek 27.6. a pátek 28.6.	
Pracovní skupiny se sejdou vždy ve třech blocích po 90 minutách:	
9h15–10h45, 11h15–12h45, 15h–16h30	
Sobota 29.6.	
Pracovní skupiny se sejdou ve dvou blocích:	
9h15–10h45, 11h15–12h45	
F E S T I V A L	
Všechny akce jsou otevřeny veřejnosti.	
Středa 26.6.	
17h30, FF OU	PŘEDNÁŠKA PETRA KRÁLE:
místnost E304	Poesie a překlad, s ukázkami z francouzské filmové klasiky
19h30, Minikino	FILM A PŘEKLAD: PROJEKCE FILMU LÁSKA (Francie/ Rakousko/ Německo 2012, režie: M. Haneke, české tituly: A. Kareninová)
čtvrtek 27.6.	
17h, Fiducia	PŘEDNÁŠKA BERTRANDA SCHMITTA: Surrealismus, hledání mezi revoltou a tradicí (ve francouzštině, simultánně tlumočeno do češtiny)
19h, Fiducia	přednáška PETRA CHRISTOVA: Proč (ne)překládat pro divadlo
Pátek 28.6.	
17h, Fiducia	PŘEDNÁŠKA JOSEFA FULKY: Filosofie a Marcel Proust
19h, Fiducia	DEBATA S IVANEM STABLEM A AUDE BRUNEL: Tradice, literatura a světový komiks v Čechách
Sobota 29.6.	
15h30,	MÍSTA A ČAS ZNOVU NALEZENÉ:
Prokešovo nám.	putování – happening se čtením M. Prousta, ostravskými umělci a současnými a budoucími překladateli
19h30, Fiducia	POESIE A FILM: PROJEKCE DOKUMENTU VZDOR BÁSNÍKŮ (B. Schmitt-P.A. Sauvageot), ve francouzštině s českými tituly, s úvodním slovem B. SCHMITTA (bude tlumočeno do češtiny)

F E S T I V A L – p o d r o b n ě j i

PETR KRÁL
POESIE A PŘEKLAD
přednáška s ukázkami z francouzské filmové klasiky

Petr Král je básník, esejista, překladatel; píše v češtině a ve francouzštině. Podílel se na činnosti surrealistické skupiny v Praze a v Paříži, kam roku 1968 emigroval; od surrealismu přešel k vlastní poetice „pěší metafysiky“. Kromě řady básnických sbírek je rovněž autorem próz (poslední s názvem *Medové kuželky*) a esejů o literatuře, malířství, filmu či fotografii. Francouzsky rovněž publikoval několik antologií české poezie. P. Král promluví o poezii, která nenabízí „řešení problémů a zpracování témat“, ale je „svěbytným dobrodružstvím“; o překladu poezie a o filmu jako prostoru pro ni.

BERTRAND SCHMITT
SURREALISMUS, HLEDÁNÍ MEZI REVOLTOU A TRADICÍ
PŘEDNÁŠKA
ve francouzštině, simultánně tlumočeno do češtiny

Surrealistické hnutí se zrodilo jako revolta a vůle radikálně měnit. Přítom však po celou dobu své existence ukazovalo, jak jsou pro ně důležité některé hodnoty velmi dávné, ať už zájmem o rozličné rysy romantismu a symbolismu, anebo – což je ještě podstatnější – o některé myšlenky z esoterické tradice, o některé z mýtů, umění a kultur přírodních národů. Jeho cílem bylo « přeměnit svět » a « změnit život », ale stejně tak učinil všechno proto, aby udržel a oživil některé z pradávných či tradičních sil, čímž se liší od většiny « avantgard » 20. století, a zaujímá tak v dějinách modernosti paradoxní místo. Cílem přednášky je představit některé rysy této dvojí orientace, kterou má surrealistické hledání, a ukázat, v čem je napětí mezi revoltou a tradicí pro surrealistickou tvorbu zásadní.

Bertrand Schmitt je dokumentarista, režisér, scénárista, básník. V roce 1991 se stává členem pařížské surrealistické skupiny a publikuje v jejích časopisech. Od roku 1991 je ve spojení s českými a slovenskými surrealisty, píše pro časopis *Analogon* a od roku 1999 je členem jeho redakční rady. V roce 1996 přijíždí do Prahy, kde natáčí dokument o Janu a Evě Švankmajerových, *Les Chimères de Švankmajer* (dokument vysílala francouzská televize v roce 2000). Z jeho básnických sbírek u nás vyšla *Dynamika křiku* (2006). Některé ze svých básní, esejů a dalších textů uveřejnil v časopisech jako *Pandora*, *Welles*, *Umění*, *A2* aj. Je autorem a spoluautorem několika monografií a katalogů k výstavám pořádaným ve Francii a v ČR (Jan a Eva Švankmajerovi, Alena Nádvorníková, sochař Jan Křížek, francouzský a český surrealismus, art brut, Vysoká hra...). Společně s Františkem Dryjem napsal první monografii věnovanou celému dílu Jana Švankmajera (*Jan Švankmajer. Možnosti dialogu*, Arbor Vitae, 2013). V letech 2005-2012 natočil s P.-A. Sauvageotem dokumentární film *Vzdor básníků*, o Janu Vladislavovi a Prokopu Voskovci.

PETR CHRISTOV
PROČ (NE)PŘEKLÁDAT PRO DIVADLO
přednáška

Dramatické texty tvoří již více než dvě tisíciletí nedílnou součást divadelního umění. Vznikaly a vznikají v různých jazykových kulturách, zpravidla však vždy v úzkém vztahu s dobovými divadelními a uměleckými konvencemi či naopak v protikladu k nim. Většinou byly navíc psány s cílem, aby byly uvedeny na scéně,

aby byly hrány. Nicméně od Aristotelových dob víme, že se dají poměrně úspěšně i (pouze) číst. Z mnohých divadelních her se v průběhu času staly texty, které jsme si zvykli řadit do kategorie „klasických děl“. Kde vůbec končí klasika a začíná současnost? Taková díla zpravidla známe (podle názvů), učíme se o nich (na různých stupních škol), jejich znalost se hodí (v rozličných textech, kvízech či zkouškách). Tu a tam se některé z těchto textů pro divadlo objeví na největších současných divadlech, některé dokonce čas od času vyjdou. Někteří odvážlivci je možná dokonce i četli, většina se však spokojila pouze s rámcovou znalostí jejich podoby.

Nabízí se však otázka: co si čeští čtenáři mohou ve své mateřštině z francouzské dramatiky přečíst? Mají vůbec překlady, které by je ke čtení lákaly? Překládají se francouzští klasické podobeně jako se například v tuzemsku znovu a znovu opracovává odkaz Shakespearův? Co takový Molière? A jak se česká překladatelská tradice vypořádává s převody dramatických děl? A proč se vůbec cizojazyčné texty pro divadlo překládají? Kdo to dělá? Pro koho? A za jakým účelem? Odpovědi přitom možná nebudou vůbec tak snadné, jak by se mohlo zdát...

Petr Christov je překladatel, divadelní kritik a teatrolog. Přednáší na Filozofické fakultě UK, kde působí jako vedoucí Katedry divadelní vědy. Věnuje se zejména dějinám francouzského divadla, divadelní kritice a teorii divadla a dramatu. Z francouzštiny překládá divadelní hry (mj. Xavier Durringer, Didier-Georges Gabily, Maurice Maeterlinck, Michel Vinaver), povídky, romány (Muriel Barbery, Nina Bouraoui, Olivier Cadiot, Virginie Despentes aj.).

JOSEF FULKA
FILOSOFIE A MARCEL PROUST
přednáška

„Proustovo dílo je natolik komplexní a mnohovrstevnaté, že zůstává pro čtenáře tajemstvím: můžeme je číst opakovaně, ale nikdy mu nelze beze zbytku porozumět a proniknout do jeho vnitřní architektiky natolik, abychom mohli říci, že nám nic nového už nemůže dát.“
Josef Fulka je filosof, překladatel a společně s Jiřím Pecharem jeden z našich předních znalců díla Marcela Prousta. Působí jako odborný asistent na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy a v Akademii věd. Zabývá se francouzským myšlením 18. a 20. století, teorií psychoanalýzy a literární vědou. Je autorem publikací *Zmeškané setkání: Denis Diderot a myšlení 20. století* (Herrmann a synové 2004), *Psychoanalýza a francouzské myšlení* (Herrmann a synové 2008) a spoluautorem knihy *Michel Foucault – politika a estetika* (společně s Pavlem Baršou; Dokořán 2005); překládá mj. Michela Foucaulta, Julii Kristevu, Rolanda Barthesa, Louise Althussera a Renauda Barbarase. V roce 2009 mu Akademie věd ČR udělila Prémii Otto Wichterleho za mimořádný vědecký výkon pro badatele do 35 let. Z pera Josefa Fuly je také obsáhlá závěrečná studie k *Hledání ztraceného času* Marcela Prousta, jehož revidovaný český překlad vydalo na konci loňského roku nakladatelství Rybka Publishers.

IVAN STABLE A AUDE BRUNEL
TRADICE, LITERATURA A SVĚTOVÝ KOMIKS V ČECHÁCH
debata

Nakladatelství Mot založili v prosinci 2000 v Praze Ivan Stable a Jakub Němeček, od roku 2005 je majitelem Ivan Stable. Aude Brunel, překladatelka a vyučující na Ústavu translologie Filozofické fakulty UK, je jeho asistentkou. Ediční záměr Motu je od počátku velmi jednoduchý: vybírat ze světové komiksové pro-

dukce nadprůměrné tituly (nadprůměrné zejména v porovnání s tím, zač je komiks obvykle považován). Cílem je prezentovat komiks jako médium rovnocenné ostatním, dokázat, že i v této oblasti existují díla, která patří do pomyslné škatulky „krásná literatura“ nebo „výtvarné umění“. Mot vydává komiksy evropských a světových autorů- Maxe Anderssona, Davida B., Thomase Otta, Joanna Sfara, Lewise Trondheima, ale také díla naší současné komiksové scény: například *Inseminátor*, první celobarevný sborník českých autorů nastupující generace anebo *Kontraband*, kde komiksovou podobu dostávají texty známé hudební skupiny Traband. Debata se zaměří mimo jiné na specifika překladu komiksových děl a jejich vydávání.

MÍSTA A ČAS ZNOVU NALEZENÉ: Z POVrchU DOVNITŘ, Z CENTRA PERIFERII VEN...
PUTOVÁNÍ-HAPPENING SE ČTENÍM MARCELA PROUSTA
průvodce: Martin Strakoš

Ostrava se dostala na stránky literatury v mezinárodním měřítku několikrát. Bylo by zbytečné snažit se účastníkům procházky vsugerovat, že o tomto městě psal Marcel Proust. Přítom má ale vycházka za cíl to, co je právě pro Prousta, který byl mimo jiné bystrým a jemným pozorovatelem krajiny, hluboce příznačné: najít. A jeden ze spisovatelů, známý všem, napsal v románu *Zert* apoteózu našeho města, začínající těmito slovy: „Nasedl jsem na lokálku, starou tramvaj jezdící po úzkých kolejích a spojující vzdálené ostravské čtvrtě, a nechal se jí unášet. Nazdařbůh jsem pak z tramvaje vystoupil a nazdařbůh zase nasedl na tramvaj jiné tratě; celá ta nekonečná ostravská periferie, v níž se v prapodivném skladu mísí fabrika s přírodou, pole se smetišti, lesíky s haldami, činžárky s venkovskými staveními, mne zvláštním způsobem přitahovala a rozrušovala.“
Z Prokešova náměstí, nazvaného po důležité postavě ostravských dějin – starostovi Janu Prokešovi, se vydáme vilovou čtvrtí a parkem na prohlídku ostravské periferie, ústředního motivu všech moderních velkoměst, zvláště těch průmyslových. Na cestě projdeme idylickým světem vilové čtvrti a městského parku, mineme sídliště bezdomovců v chátrajícím areálu garáží, pojedeme haldu dolu František, zvanou též Vítězný únor, a okrajovou čtvrti zamíříme do Petřkovic. Tam nad vodami řeky Odry tábořili lovci mamutů, začalo se těžit uhlí, právě tam se ještě i dnes lze ztratit v temném lese. Je to čtvrt, kde vítr čechrá vlasy starousedlíkům v malých hornických domcích, zohatlým příštěhovalcům v luxusních vilách, sportovním nadšencům na kurtech nacházejících se v místech bývalé skládky dřeva a uhlí a turistům ztraceným mezi budovami bývalého dolu Anselm...

POESIE A FILM
PROJEKCE DOKUMENTU VZDOR BÁSNÍKŮ (Bertrand Schmitt, Pierre-André Sauvageot, 2012) ve francouzštině s českými tituly s úvodním slovem B. Schmitta (bude tlumočeno do češtiny)

Film je poctou nedávno zesnulým básníkům a výjimečným osobnostem české kulturní scény Janu Vladislavovi a Prokopu Voskovci. Ti se v rozhovorech s francouzskými dokumentaristy vracejí k tomu, jak osobně prožívali historické milníky bývalého Československa: poválečné období, příchod komunistů k moci, tísnivá 50. léta, Pražské jaro, Chartu 77 a nucený exil do Francie. Jejich pohled na disent a samizdat nám dává nahlédnout realitu zároveň příšernou a absurdní- realitu každodennosti v totalitním režimu. Rozhovory doprovázejí archivní záběry, propojené s autorskými, snově působícími scénami.